

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

Warszawa, dnia 12 października 2017 r.

DOLiS/DEC-1231/17

dot. DOLiS-[...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r., poz. 1257 t.j.), art. 12 pkt 2, art. 22, art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 922 j.t.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana S. D. zam. w O. [...], na przetwarzanie jego danych osobowych w celach marketingowych przez T. z siedzibą w W. [...], Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych

odmawia uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana S. D. zam. w O. [...], dalej jako Skarżący, na przetwarzanie jego danych osobowych w celach marketingowych przez T. z siedzibą w W. [...], dalej jako Spółka.

Jak wskazał Skarżący, mimo braku zgody na przetwarzanie jego danych osobowych w celach marketingowych dostaje on wiadomości tekstowe SMS od Spółki. Ponadto Skarżący wyjaśnił, że dostał zapewnienie z Biura Obsługi Klienta Spółki, że cyt.: „(...) smsy nie będą dochodziły i mimo to dostałem (...)”. W związku z powyższym Skarżący wniósł o cyt.: „(...) interwencję (...)”.

Jak wyjaśniła Spółka przetwarza ona dane osobowe Skarżącego w związku z zawarciem umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Skarżący w rozmowie telefonicznej

z przedstawiciel Spółki w dniu 17 grudnia 2014 r. wycofał zgodę na przetwarzanie jego danych osobowych w celach marketingowych. W związku w powyższym od dnia 17 grudnia 2014 r. Spółka nie przetwarza danych osobowych Skarżącego w celach marketingowych.

Spółka ponadto wskazała, że przedmiotowa wiadomość tekstowa SMS skierowana do Skarżącego nie miała charakteru marketingowego, lecz informacyjny. Jak wyjaśniła Spółka cyt.: „(...) Skarżący został bowiem poinformowany o limicie wydatków a także cenach za transfer danych w Internecie jaki pozostał na jego koncie abonenckim w związku z posiadaną przez niego usługą (...) nie był to SMS o charakterze marketingowym albowiem nie służył osiągnięciu określonego efektu handlowego a informacja w nim zawarta nie zmierzała do uzyskania przez T. jakichkolwiek korzyści (...)”.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych (zwany dalej również Generalnym Inspektorem) zważył, co następuje.

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych (Dz. U. z 2016 r. poz. 922 j.t.), zwana dalej ustawą, określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane osobowe są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych (art. 2 ust. 1 ustawy). W świetle przepisów powołanego aktu prawnego, przetwarzanie danych osobowych jest uprawnione, gdy spełniona zostanie którakolwiek z przesłanek wymienionych w art. 23 ust. 1 ustawy. Przesłanki te odnoszą się do wszelkich form przetwarzania danych wymienionych w art. 7 pkt 2 ustawy, w tym w szczególności do ich udostępnienia. Są także względem siebie równoprawne, co oznacza, że dla legalności procesu przetwarzania danych wystarczające jest spełnienie jednej z nich. Zgodnie natomiast z art. 23 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych przetwarzanie danych jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych (pkt 1), jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (pkt 2), jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą (pkt 3), jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego (pkt 4) albo jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą (pkt 5).

Natomiast zgodnie z art. 32 ust. 1 pkt 8 ustawy o ochronie danych osobowych każdej osobie przysługuje prawo do kontroli przetwarzania danych, które jej dotyczą, zawartych w zbiorach danych, a zwłaszcza prawo do wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania jej danych w przypadkach, wymienionych w art. 23 ust. 1 pkt 4 i 5, gdy administrator danych zamierza je

przetwarzać w celach marketingowych lub wobec przekazywania jej danych osobowych innemu administratorowi danych. Jak wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego, Skarżący zrealizował ww. prawo sprzeciwu i w rozmowie telefonicznej z przedstawicielem Spółki w dniu 17 grudnia 2014 r. wycofał zgodę na przetwarzanie jego danych osobowych w celach marketingowych. W związku z powyższym od dnia 17 grudnia 2014 r. Spółka nie przetwarza danych osobowych Skarżącego w celach marketingowych.

Odnosząc się do zarzutu Skarżącego jakoby Spółka skierowała do niego wiadomość tekstową SMS o charakterze marketingowym po złożonym sprzeciwie, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 8 ustawy należy wskazać, że w ocenie organu przedmiotowa wiadomość miała charakter jedynie informacyjny. W swej treści bowiem zawierała informacje dotyczące usługi świadczonej przez Spółkę na rzecz Skarżącego. Nie sposób zatem uznać, że wysłanie przedmiotowej wiadomości tekstowej SMS do Skarżącego miało na celu promowanie produktów bądź usług świadczonych przez Spółkę.

Zauważyć w tym miejscu jednocześnie należy, iż postępowanie administracyjne prowadzone przez Generalnego Inspektora Danych Osobowych służy kontroli zgodności przetwarzania danych z przepisami o ochronie danych osobowych i jest ukierunkowane na wydanie decyzji administracyjnej na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych. Jak wynika z brzmienia powołanego przepisu, w przypadku naruszenia przepisów ustawy o ochronie danych osobowych, Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności usunięcie uchybień (pkt 1), uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych (pkt 2), zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających zgromadzone dane osobowe (pkt 3), wstrzymanie przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego (pkt 4), zabezpieczenie danych lub przekazanie ich innym podmiotom (pkt 5), usunięcie danych osobowych (pkt 6).

Z ww. przepisu wynika, że Generalny Inspektor władny jest wydać decyzję administracyjną nakazującą przywrócenie stanu zgodnego z prawem wyłącznie w przypadku, gdy doszło do naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych. Treścią decyzji powinien być nakaz przywrócenia stanu zgodnego z prawem, który może dotyczyć konkretnego (określonego w pkt 1-6) działania lub zaniechania.

O bezprawności działania administratora danych można mówić w sytuacji, gdy Spółka, mimo otrzymania sprzeciwu dotyczącego przetwarzania danych osobowych w celach marketingowych, w dalszym ciągu kierowałaby do Skarżącego oferty marketingowe.

W związku z powyższym, stwierdzić należy, że w rozpatrywanej sprawie brak jest podstaw do wydania decyzji nakazującej przywrócenie stanu zgodności z prawem, stosownie do powołanego wyżej art. 18 ust. 1 ustawy.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak na wstępie.

Na podstawie art. 127 § 3 Kpa od niniejszej decyzji stronie przysługuje prawo do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji stronie. Jeżeli strona nie chce skorzystać z prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, ma prawo do wniesienia skargi na decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia jej stronie. Skargę wnosi się za pośrednictwem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych. Wpis od skargi wynosi 200 złotych. Strona ma prawo ubiegania się o prawo pomocy, w tym zwolnienie od kosztów sądowych.